

PÀTRIA

Publicació de l'independentisme unitari

11 de setembre del 2009. Núm 10

*PASSAT,
PRESENT
I FUTUR*

Editorial

Sumari

Portada	1
Sumari i Editorial	2
Tercer Aplec	3
Article	4
Article	5
Activitats	6
Recomanem	7
Contraportada	8

El front nacionalista

L'independentisme català es troba en un moment clau. Després de dècades de nacionalisme endormiscat, de polítiques de peix al cove i de pactes alternatius amb el PP i el PSOE, una part dels catalans han dit prou i està bastint noves eines per al nostre alliberament nacional. Tal com Unitat Nacional Catalana (UNCat) ha vingut reclamant des de la seva fundació, les organitzacions partidàries actuals no han servit per a res i ens han traït reiteradament pactant amb els espanyols, i això quan no es barallaven entre ells com si la política catalana fos un pati d'escola.

Ara, doncs, veiem en l'horitzó immediat la irrupció d'una nova eina política amb caràcter electoral i institucional. La gent d'UNCat hi dóna suport i hi treballarà, perquè creiem que és la primera ocasió que tenim de bastir un front nacional, interclassista, transversal i anti-sectari que tingui com a objectiu immediat la conversió de Catalunya en un Estat independent i sobirà. Una vegada siguem independents, aquest front deixarà d'existir i tothom defensarà els seus diferents models de societat, com passa a qualsevol país normal d'Europa. No és encara hora de parlar de candidats, que en poden ser molts, però sí de sigles. Estem parlant de Reagrupament, és evident, però també de les altres organitzacions que s'hi estan afegint, com el Partit Republicà Català (PRC). També UNCat, evidentment, en una nova demostració que ni som un partit sectari, ni volem cap protagonisme, ni ens volem dedicar professionalment a la política ni volem càrrecs de Govern.

Les organitzacions i persones que van participar en les Conferències de Debat Independentista van obrir i deixar clar un camí al qual s'ha sumat, com era previsible i esperava molta gent, un nou bloc de persones que estan decebudes amb el projecte claudicant d'ERC. Aquelles conferències van ser originades per UNCat, raó per la qual és moment també de congratular-nos i estar contents per la feina feta i per la visió estratègica que hem defensat. Ara toca fer un nou pas endavant. Donarem suport humà i material a la nova eina d'alliberament nacional, però UNCat no deixarà d'existir. El país necessita una organització, encara que sigui petita i modesta, que reculli l'herència patriòtica més combativa i mantingui viu el referent del nacionalisme identitari. Aquests som nosaltres i roman-drem on sempre: a primera fila, a l'escalf de la batalla.

Foto de portada:

Una animadora de la USAP de Perpinyà branda la senyera.

Si vols posar-te en contacte amb nosaltres sense cap compromís, escriu-nos a correu@unitat.org o consulta el nostre web nacional www.unitat.cat

Tercer Aplec

Un Aplec de la Unitat cada cop més consolidat

Militants i simpatitzants, tots bons patriotes, d'Unitat Nacional Catalana (UNCat) ens vàrem trobar el primer diumenge de juliol per celebrar el Dia del Partit o Aplec de la Unitat. Va ser a Montgrony, al cor de les muntanyes que van veure néixer Catalunya i de les quals va començar la reconquesta als àrabs que ocupaven el país. Amb aquest record i esperit pugem cada any, i ja en van tres, a celebrar l'Aplec de la Unitat.

Envoltats de les muntanyes del Ripollès i al costat del Santuari del Mongrony vàrem conèixer nous compatriotes i ens vàrem retrobar amb els militants d'arreu, tot bevent begudes de la terra i escoltant la música del nostre cantautor més fidel, en Pol Regàs. Tot seguit, la Maria Gol ens va recitar unes poesies patriòtiques que ens van tocar la fibra i ens van emocionar, segellades amb el Cant del Poble de Josep Maria de Sagarra, que vàrem cantar tots plegats: autèntica pell de gallina.

Del romanticisme vàrem passar al realisme. Era l'hora dels discursos plens de coratge, raó i força. En aquesta part més política van intervenir en Roger Lluís, membre del Secretariat Nacional, que va recordar que "Unitat Nacional Catalana passi el que passi en els escenaris polítics propers ha de seguir existint i exercint de punta de llança del nacionalisme identitari". Un bon avís per tal que a tothom li quedi clar.

En Jaume Font, membre de les Joventuts d'Unitat Nacional Catalana NOSALTRES SOLS!, REMARCAVA EL CARÀCTER guerrer dels catalans i recordava que "el conflicte Catalunya-Espanya ha de ser per força un conflicte catalans-castellans

perquè genuïnament la creació d'aquesta ignomínia anti-natura que és Espanya és la imposició d'una idea autoritària d'un poble sobre un altre".

Va concloure en Xavier Andreu, membre també del Secretariat Nacional, amb un discurs desacomplexat i lluitador. El dirigent unitari va assegurar sense manies que "els nostre nacionalisme no és de negociació, ho volem tot", alhora que afegia que "els militants d'UNCat no som polítics, no estem avesats al joc electoral i a ser políticament correctes, els militants d'UNCat som soldats de la Pàtria i aquesta milícia ha de seguir lluitant fins assolir un primer objectiu: que el nacionalisme català no sigui purament lingüístic i cultural, sinó que lluiti per preservar la nostra identitat i blasmi de la multiculturalitat que ens amenaça". Podeu trobar aquest i els altres parlaments al web nacional del partit.

A continuació, vàrem voler que aquest any l'acte servís per fer un homenatge als companys Manel i Leo, que foren ferits el darrer Onze de Setembre quan un nombrós grup de provocadors els va atacar a traïció i amb tota la covardia possible. Per això se'ls va lliurar un anell de plata realitzat per un bon amic de la nostra organització, numerat en edició limitada. En reconeixement a la seva valentia, en Manel va rebre l'anell número 1 i en Leo el número 2.

Una vegada acabats els parlaments i els homenatges, vàrem cantar els Segadors. La jornada de reafirmament patriòtic va acabar amb el tradicional dinar de germanor, tot esperant retrobar-nos l'any que ve.

Article

El nou finançament: continua el pillatge i el saqueig

El Govern de la Generalitat i el govern espanyol d'ocupació han signat un nou acord de finançament. Se'ns ha venut el nou pacte com si fos la mare dels ous, i és per això que la militància i els amics d'Unitat Nacional Catalana (UNCat) han de saber les raons per les quals som contraris al nou acord. En primer lloc, cal partir de la base que som independentistes, raó per la qual som contraris a qualsevol pacte amb un Estat genocida que ens vol veure morts i enterrats. No es pot pactar res amb la persona que et viola i et tortura, i amb aquest convenciment de base rebutgem aquest i tots els acords futurs que es puguin fer. Ni tan sols acceptarem el concert econòmic, perquè encara, en alguna mesura, estariem finançant la corona espanyola borbònica, l'exèrcit espanyol que ens ha bombardejat sovintejadament i la guàrdia civil, cos de molt trista memòria a les llars de la nació catalana.

En tot cas, i assumida aquesta premissa prèvia, fem algunes consideracions pràctiques relatives al nou acord, per tal de tenir arguments per rebatre aquelles persones que, a vegades amb bona fe, defensen aquest acord infame:

1. És un acord il·legal perquè incompleix l'Estatut, un text mediocre que UNCat ja va rebutjar perquè perpetua el nostre esclavatge.
2. Els catalans tindrem menys recursos per habitant en sanitat, educació i serveis socials que alguns territoris espanyols, tot i que produïm més i millor.
3. L'acord nega la bilateralitat entre l'Estat i Catalunya, tal com marca l'Estatut, i ara Catalunya negociarà conjuntament amb les comunitats regionals espanyoles.
4. El dèficit fiscal es redueix, com a màxim, en un 20 per cent, la qual cosa perpetua i blindava el robatori i el pillatge de l'Estat envers el poble català.
5. Els futurs ingressos no permetran ni eixugar el dèficit català, que el conseller socialista Castells incrementa any rere any de manera irresponsable.
6. No es respecta el principi d'ordinalitat, de manera que continuarem produint més riquesa i baixant llocs en les posicions de l'Estat.
7. No es crearà el consorci tributari entre la Agència Tributària estatal i la de Catalunya, tal com marca l'Estatut.
8. El govern espanyol d'ocupació no ha donat cap xifra, de manera que tornem a estar en mans del PSOE, partit del qual no cal dir res perquè ja ha fet totes les bestieses possibles.

“ Estic fins els nassos de la gent que no és radical. Si els EUA s'haguessin deixat portar pels no radicals, avui serien una regió d'Anglaterra”. “M'agradaria que el poble de Catalunya deixés d'estar dominat per aquesta gent que no és radical.”

Xavier Sala-i-Martin

Article

Independentisme social versus nacionalisme identitari

El independentisme català per sort no és monolític, és viu, te diferents corrents ideològiques i aquestes no sempre corresponen a ideologies socials sinó que a vegades, com és el cas que ens pertoca, la diferenciació correspon al model de nació defugint ideologies socials.

El independentisme social te uns orígens clars, a finals dels anys 60 el nacionalisme representat pel FNC (Front Nacional de Catalunya) es trenca i sorgeix una corrent ideològica que lliga alliberament nacional amb alliberament de classe, aleshores neix la seva llavor. Per contra el nacionalisme identitari te unes arrels més fondes, fins i tot quan encara no existia el terme nacionalisme ja trobem moviments que reivindiquen la pervivència d'una forma de viure enfront la imposició de models exteriors, no és fins a la Renaixença que aquest nacionalisme pren forma, primer d'una manera folklòrica, després ja políticament, amb el naixement de l'Estat Català, Nosaltres Sols i Palestra.

El independentisme social parteix de la Catalunya "real", podríem dir que és una reinterpretació del lema "és català qui viu i treballa a Catalunya", òbviament passat pel sedàs del progressisme. A Catalunya hem viscut des dels anys 60 amb dues comunitats ben diferenciades, la catalana i la castellana, i des de fa uns 10 anys el mapa "ètnic" s'ha eixamplat notablement amb una gran quantitat de noves comunitats que han anat creant nous ghettos. Enfront aquesta nova realitat el independentisme social proposa una integració lingüística dels nousvinguts, l'esquema seria proper al nord-americà on tant sols es demana saber parlar anglès i respectar la bandera per ser admès a la comunitat nord-americana (aconseguir la nacionalitat ja és una altra qüestió).

L'existència de diferents comunitats no es veu com un perill sinó com un enriquiment cultural, es pot viure perfectament en una Catalunya multicultural si la llengua catalana és el nexa d'unió i de relació de les diferents comunitats. No és d'estranyar veure polítics propers al independentisme social fent-se veure per la FERIA de Abril i fins i tot una formació independentista hi tenia caseta fins fa uns pocs anys, després va trencar per la opacitat del finançament a la FECAC però no va qüestionar-la com element de colonialisme cultural i ètnic.

El nacionalisme identitari parteix d'una idea diferent de nació, defensa un model nacional basat no tant sols en la llengua i la cultura sinó en tot un conjunt d'elements com son les tradicions, els mites, la gastronomia, el folklore i un sentiment de pertinença a una comunitat, el seu concepte no exclou la integració però fa que sigui més "exigent". A voltes és criticat tot acusant-lo d'ètnicista i fins i tot de racista o feixista, és ben absurd, justament la societat catalana no s'ha destacat mai com racista i el nacionalisme català accepta i fomenta la integració sense fer distinció de races, cultures o llengües. El nacionalisme lluita per la llibertat no per la imposició.

El independentisme social vol que certs sectors de la immigració s'afegeixin a la lluita per la independència tot insistint en els aspectes econòmics i fiscals, per això no veu malament fer independentisme en castellà; per no enfrontar-se amb la seva militància no fa plantejaments més enllà del dia de la independència, sembla conformar-se amb una Catalunya multicultural i no dona cap solució a la creació de ghettos.

El nacionalisme identitari vol una Catalunya Catalana i considera que el camí ha d'anar d'acord amb els objectius. Creu que la multiculturalitat pot acabar amb Catalunya, defensa un model polític que tingui plenes competències en política migratòria justament per fer una selecció en origen de la immigració que ens calgui i poder crear una veritable política d'integració, impeding la creació de ghettos i fent respectar la nostra llengua i cultura. Indubtablement és un model més dur ja que és l'únic que contempla drets però també obligacions pel nousvinguts, i sobre les polítiques socials dona preferència als catalans a ser-ne destinataris.

En definitiva dos models per un sol país, a mitjà termini un sol objectiu, la independència, però a llarg termini dues formes d'entendre Catalunya, el independentisme social contempla una Catalunya amb diferents comunitats amb el català com únic nexa d'unió, el nacionalisme identitari lluita per una Catalunya Catalana on la integració assegurí la convivència i la continuïtat de la nació.

Podeu triar.

Xavier Andreu

Activitats

SOS Catalunya

Unitat Nacional Catalana exerceix de punta de llança de l'independentisme identitari, i una de les seves tasques és denunciar tota quanta activitat perjudiqui a Catalunya i els catalans. Diem en veu alta el que el gruix de la societat pensa i no s'atreveix a dir. No ens importa que sigui políticament incorrecte, si perjudica al nostre poble: ho denunciem.

Des de la plaça Sant Jaume, vam ser els primers en denunciar el pacte, amb traïdoria, del segon tripartit o també els primers que ens vam concentrar contra l'integrisme islamista. A part, quan els nostres símbols han estat atacats som els pioners en fer actes de desgreuge. Ho vam fer a Reus quan van cremar senyeres o a Badalona sempre que han eliminat la nostra ensenya. Nosaltres donem la cara per Catalunya arreu.

En aquesta línia, les joventuts Nosaltres Sols! varem anar a la seu de SOS Racisme al barri del Raval de Barcelona a denunciar el racisme anticatalà. Allà vam entregar un dossier amb un recull de discriminacions que han patit catalans a Catalunya, pel sol fet de ser catalans o parlar la nostra llengua. Aquesta organització sempre ens ha donat l'esquena dient que els catalans tenim altres vies per denunciar el maltractament que masses vegades patim per voler viure en català a Catalunya.

SOS Racisme diu, en els seus estatuts, que lluiten contra qualsevol discriminació tant per gènere, raça, religió, ètnia o cultura. Per qualsevol, menys per la que patim els catalans.

Per tant, aquesta organització, controlada pels socialistes, discrimina els catalans. Bona metàfora de la societat multicultural que ofega la nostra cultura, que sempre és la darrera. La nostra cultura ha de ser el pal de paller de la nostra societat, l'eina central i representativa, per tal d'assegurar la convivència i la integració.

Primera Calçotada Unitària

UNCat del Garraf i les Joventuts Nosaltres Sols! de la zona, van organitzar la primera calçotada unitària a Vilanova i la Geltrú, el temps ens va respectar i vam gaudir d'una de les menges gastronòmiques típiques del país: Calçots, romesco i vi de la terra.

Amb un ambient distès i patriòtic vam fer molts contactes nous i la gent es mostrava interessada i atreta per les estelades i les grans creus de Sant Jordi. Una jornada de germanor, per fer pinya i agafar forces per treballar per Catalunya.

L'any que ve segur que repetirem l'èxit d'enguany. No podeu faltar a la cita!

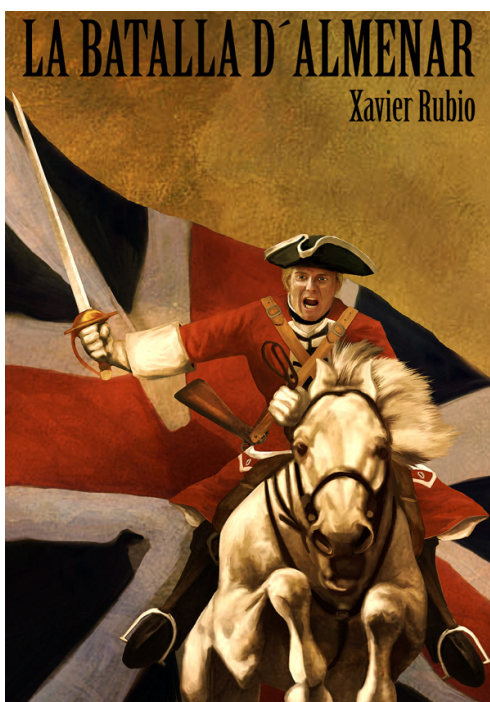
Recomanem

Una victòria en tota regla

Poca gent coneix la batalla d'Almenar, tot i que va ser una de les més importants de la guerra de Successió. Després de la derrota a Almansa (1707), les forces austriacistes estaven en clar desavantatge davant els borbònics, que mica en mica anaven conquerint territori català. En aquesta conjuntura difícil, el 1710 les forces aliades van aconseguir donar un tomb al conflicte amb la batalla d'Almenar, durant la qual les tropes catalanes i els seus aliats austriacistes van derrotar l'exèrcit franco-espanyol i el van fer recular fins Madrid, que va ser també conquerida. Allà Carles III va ser coronat com a rei de tota la monarquia hispànica. En aquella batalla hi van participar quasi 40.000 soldats i es van produir uns 1.500 morts.

Xavier Rubio ens obsequia amb una obra molt notable que relata un fet desconegut per al gran públic amb gran rigorositat. Després de documentar-se molt, l'autor ha escrit un

llibre que compta amb moltes gràfiques i reconstruccions, a partir de noves tècniques que acosten el públic a les grans batalles de la història. El llibre, de fet, marca un punt i a part en la manera de narrar els fets militars, tal com asseguren experts com Francesc Xavier Hernández.

L'autor és enginyer superior en informàtica i investigador adscrit a la Universitat de Barcelona (UB). S'ha especialitzat en la recerca i l'aplicació de noves tècniques en l'estudi de la guerra, com per exemple l'estudi del terreny. Desenvolupament aquesta línia, ha publicat diversos articles en revistes prestigioses internacionals, com 'Ancient Warfare', i és membre del grup de treball europeu European Studies of Terrain of Conflict (ESTOC), que investiga sobre els camps de batalla. Xavier Rubio és administrador del portal www.polemos.org dedicat a la difusió del patrimoni militar català.

Trobareu més informació a: <http://www.11setembre1714.org/almenar-1710.htm>

Herois de pedra picada

Si a Catalunya hi ha un grup de música que incomoda els espanyols i els catalanets que mai han trencat un plat és Herois de la Catalunya Interior. Suposo que si teniu aquesta revista a les mans ja sabeu de quin grup us parlem, perquè és un grup clarament d'inspiració nacionalista que encaixa perfectament amb els defensors d'una Catalunya catalana.

En el cas que no us n'haguessin parlat mai abans, heu de saber que és un grup completament eclèctic, que no en deixa passar ni una i que carrega contra un munt de coses: des de la Barcelona progressista de postal fins els 'quillos' que van tot el dia 'empastillats' i que no saben un borrall de català. La part més positiva és que, a sobre de ser absolutament autèntics, l'invent funciona i aquest grup de Mojà cada dia té més seguidors i concerts programats.

OTGER CATALÓ

MITE FUNDACIONAL DE CATALUNYA
MÉS DE MIL ANYS DE NACIÓ CATALANA